

บันทึก

เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔
(หลักเกณฑ์การเรียกเก็บเงินแทนแร่เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนตามมาตรา ๒๔)

กระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ อก ๐๓๐๑/๖๗๐๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมทรัพยากรธรณีได้รายงาน ว่า ประเทศไทยในฐานะประเทศภาคีผู้ผลิตดีบุกระหว่างประเทศมีภาระต้องส่งเงินแทนแร่เข้ามูล ภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศตามความตกลงฉบับที่ ๕ เป็นเงิน ๑๐,๖๘๙,๒๖๒ ปอนด์สเตอร์ลิง และตามความตกลงฉบับที่ ๖ เป็นเงิน ๑๕,๑๔๕,๙๖๗.๗ ปอนด์สเตอร์ลิง เงินแทนแร่ที่จะต้องส่ง เข้ามูลภัณฑ์กันชนดังกล่าวไม่สามารถจะเรียกเก็บจากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำ เหมืองได้ทันตามกำหนดเวลาที่คณะมนตรีดีบุกระหว่างประเทศกำหนด อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีโดยความ เห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้กู้ยืมเงินจำนวนดังกล่าวจากธนาคารแห่ง ประเทศไทยเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชน และได้เรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่ง มิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองในอัตราเงินแทนแร่ดีบุกหนึ่งบาทหลวงต่อสองร้อยสี่สิบบาท ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ จำนวน เงินแทนแร่ที่เรียกเก็บเพื่อส่งชดใช้คืนเงินที่กู้ยืมนั้น ส่งชดใช้ได้เพียงดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเท่านั้น ไม่ เพียงพอที่จะส่งชดใช้คืนเงินที่กู้ยืมได้ แต่ขณะนี้มูลภัณฑ์กันชนมีหนี้สินเป็นจำนวนมากไม่สามารถ ดำเนินการต่อไปได้ จำเป็นต้องหยุดดำเนินการ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินแทน แร่เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนตามมาตรา ๒๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ ดังนี้

๑. เมื่อมูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศหยุดดำเนินการหรือเลิกดำเนินการแล้ว กรมทรัพยากรธรณีจะเรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมือง ต่อไปได้หรือไม่

๒. กรมทรัพยากรธรณีจะเรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้

^๑ มาตรา ๒๔ ให้เรียกเก็บแร่หรือเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองหรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำ เหมือง เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศ ตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เรียกเก็บแร่หรือเงินแทนแร่เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนตามวรรคหนึ่งไม่อาจกระทำ ได้ตามกำหนดเวลา ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจกู้ยืมเงินเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนได้ แล้ว ให้เรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองหรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมือง โดยรวมถึงดอกเบี้ยและค่าใช้จ่าย ต่าง ๆ ด้วย

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับในส่วนจำนวนเงินที่รัฐบาลเป็นผู้ส่งเข้ามูล ภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศโดยตรง

ซื้อจากผู้ทำเหมือง ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองหรือซื้อแร่หลังจากที่มูลภัณฑ์กันชนได้หยุดดำเนินการหรือเลิกดำเนินการแล้วได้หรือไม่

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่กระทบถึงส่วนได้เสียระหว่างผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองซึ่งเป็นผู้ชำระเงินแทนแร่เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชน กับรัฐซึ่งเป็นผู้เรียกเก็บเงินแทนแร่จากบุคคลดังกล่าวเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชน จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยปัญหาดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้รับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมทรัพยากรธรณี) แล้วได้ความว่า โดยที่ความตกลงดีบุกระหว่างประเทศได้บัญญัติให้จัดตั้งมูลภัณฑ์กันชนขึ้นเพื่อประโยชน์ในการรักษาระดับราคาแร่ในตลาดโลกมิให้ตกต่ำหรือสูงขึ้นจนเกินไป โดยให้ประเทศภาคีซึ่งมีทั้งประเทศผู้ผลิตแร่และประเทศผู้ใช้แร่ ส่งแร่หรือเงินแทนแร่เข้ามูลภัณฑ์กันชน ในช่วงเวลาที่ราคาแร่ตกต่ำก็จะนำเงินจากมูลภัณฑ์กันชนออกซื้อแร่เก็บไว้เพื่อพยุงราคาไม่ให้ตกต่ำมาก และในช่วงเวลาที่ราคาแร่สูงขึ้นมาก ก็จะนำแร่จากมูลภัณฑ์กันชนออกจำหน่ายเพื่อไม่ให้ราคาสูงขึ้นเกินไป ประเทศไทยในฐานะประเทศภาคีผู้ผลิตมีความผูกพันจะต้องส่งเงินแทนแร่เข้ามูลภัณฑ์กันชนตามความตกลงดีบุกระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๕ ซึ่งได้ขยายการใช้บังคับจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๒๕ เป็นเงิน ๑๐,๖๔๙,๒๖๒ ปอนด์สเตอร์ลิง และตามฉบับที่ ๖ เป็นเงิน ๑๕,๑๔๕,๙๗๖.๗ ปอนด์สเตอร์ลิง โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้กำหนดให้เรียกเก็บแร่หรือเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชน โดยให้กรมทรัพยากรธรณีเป็นผู้เรียกเก็บเงินแทนแร่จากบุคคลดังกล่าวตามอัตราและหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงการส่งแร่หรือเงินแทนแร่เข้ามูลภัณฑ์กันชนนี้ คณะมนตรีดีบุกจะแจ้งจำนวนแร่หรือเงินแทนแร่ที่ประเทศภาคีจะต้องส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนให้ทราบพร้อมกับกำหนดระยะเวลาที่จะต้องส่งด้วย แต่เนื่องจากกรมทรัพยากรธรณีไม่สามารถจะเรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่มิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองได้ทันเวลาที่กำหนด อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงใช้อำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง^๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ กู้ยืมเงินจำนวน ๑๐,๖๔๙,๒๖๒ ปอนด์สเตอร์ลิง และจำนวน ๑๕,๑๔๕,๙๗๖.๗ ปอนด์สเตอร์ลิงจากธนาคารแห่งประเทศไทย ส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนแทนผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองไปก่อน แล้วจึงเรียกเก็บเงินแทนแร่จากบุคคลดังกล่าวเพื่อชดใช้เงินที่กู้ยืมมารวมทั้งดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ด้วย ขณะนี้กรมทรัพยากรธรณีเรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองเป็นเงินบาทตามอัตราสินแร่ดีบุกหนึ่งหาบหลวงต่อสองร้อยสี่สิบบาท โดยจะเรียกเก็บเมื่อบุคคลดังกล่าวมาขอรับใบอนุญาตขนแร่ ในทางปฏิบัติผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตขนแร่จะต้องนำเงินแทนแร่ที่จะต้องส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนในอัตราสองร้อยสี่สิบบาทต่อสินแร่ดีบุกหนึ่งหาบหลวง เท่ากับจำนวนแร่ดีบุกที่จะขออนุญาตขนในคราวนั้นไปวางไว้กับธนาคารที่กรมทรัพยากรธรณีประกาศกำหนดให้

^๒ โปรดดูเชิงอรรถ (๑) หน้า ๒

เป็นผู้รับเงินแทนแร่ และนำไปรับฝากเงินจากธนาคารนั้นมายื่นต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ พร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตขนแร่ ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่ก็จะออกใบอนุญาตขนแร่และหนังสือสำคัญมูลภัณฑ์กันชนให้กับบุคคลดังกล่าวตามข้อ ๑^๓ และข้อ ๒ (๑) (๔) และ (๕)^๔ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ซึ่งแก้ไขโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๖) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ เงินแทนแร่ที่เรียกเก็บสองร้อยสี่สิบบาทต่อสินแร่ดีบุกหนึ่งหาบหลวงนี้ จะนำไปชำระหนี้เงินกู้ตลอดจนดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการที่อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีต้องกู้ยืมเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนตามความตกลงดีบุกระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๕ หนึ่งร้อยสี่สิบบาท และฉบับที่ ๖ หนึ่งร้อยสี่สิบบาท ในระยะหลังนี้ราคาแร่ในตลาดโลกตกต่ำมาก และในบางช่วงก็มีการควบคุมปริมาณการส่งออกและการผลิตแร่ของประเทศภาคี กรมทรัพยากรธรณีจึงไม่สามารถเรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองในอัตราและในจำนวนที่เพียงพอจะชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าวได้ คงชำระได้แต่ดอกเบี้ยเท่านั้น ไม่มีเหลือสำหรับจะชำระเงินต้น การดำเนินการของมูลภัณฑ์กันชนเองก็ไม่ประสบความสำเร็จต้องกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่าง ๆ มาเป็นจำนวนมากและไม่สามารถชำระหนี้คืนได้จนต้องหยุดดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๘ จึงทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหา

^๓ ข้อ ๑ ให้เรียกเก็บเงินแทนแร่เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศเป็นเงินบาทตามอัตราสินแร่ดีบุก น้ำหนักหนึ่งหาบหลวงต่อสองร้อยสี่สิบบาท

น้ำหนักเกินครึ่งหาบหลวงให้ถือเป็นหนึ่งหาบหลวง ถ้าต่ำกว่าครึ่งหาบหลวงให้ถือเป็นครึ่งหาบหลวง

^๔ ข้อ ๒ หลักเกณฑ์การเรียกเก็บเงินแทนแร่เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ให้เรียกเก็บเงินแทนแร่เพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนเมื่อออกใบอนุญาตขนแร่เพียงเท่าจำนวนเงินที่ต้องส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชน เว้นแต่ผู้ทำเหมืองหรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมือง ซึ่งจะนำแร่ไปฝากหรือไปแต่ง หรือไปประกอบโลหกรรมขออนุญาตขอผลการส่งเงินเข้ามูลภัณฑ์กันชนไว้จนกว่าจะได้รับอนุญาตให้จำหน่ายแร่ที่นำไปฝากหรือจนกว่าจะแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมแล้วเสร็จ โดยวางเงินประกันตามจำนวนที่ทรัพยากรธรณีประจำท้องที่กำหนดหรือจัดให้ธนาคารหรือนิติบุคคลซึ่งอธิบดีเห็นชอบเป็นผู้ค้ำประกันจำนวนเงินดังกล่าว

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ในกรณีที่มีการกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนไปก่อน ผู้ทำเหมืองหรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองจะต้องวางเงินเท่าจำนวนที่จะต้องส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนต่อธนาคารตามที่กรมทรัพยากรธรณีจะได้ประกาศให้ทราบ แต่ผู้ทำเหมืองหรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองจะวางเงินต่อธนาคารในท้องที่หนึ่งเพื่อนำหลักฐานไปแสดงต่อทรัพยากรธรณีจังหวัดต่างท้องที่ก็ได้ให้ทำได้ แต่ต้องไม่น้อยเหนือจากธนาคารที่กรมทรัพยากรธรณีประกาศไว้

(๕) ให้ผู้ทำเหมืองหรือผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองนำไปรับฝากเงินจากธนาคารในการวางเงินส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนไปส่งมอบต่อทรัพยากรธรณีประจำท้องที่พร้อมกับการยื่นคำขอรับใบอนุญาตขนแร่

ประกอบกับคำชี้แจงเพิ่มเติมของผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมทรัพยากรธรณี) แล้ว สำหรับปัญหาที่ ๑ เห็นว่า จากบทบัญญัติในมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ แม้มูลภัณฑ์กันชนจะได้หยุดดำเนินการหรือเลิกดำเนินการแล้ว อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีก็ยังคงมีอำนาจที่จะเรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองได้ต่อไป จนกว่าจะครบจำนวนเงินที่อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีได้กั๊ยมารวมทั้งดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการกั๊ยมเงินจำนวนนั้นด้วย เพราะเป็นการเรียกเก็บเงินเพื่อนำไปชดใช้หนี้เงินกู้ที่อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีได้กั๊ยมมาจากธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนแทนผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมือง มิใช่เป็นการเรียกเก็บเงินเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนโดยตรง ผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองมีภาระต้องชำระเงินแทนแร่ต่อกรมทรัพยากรธรณีจนกว่าหนี้เงินกู้ที่กั๊ยมมาตลอดจนดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการกั๊ยมเงินจะได้รับการชำระจนหมดสิ้น

สำหรับปัญหาที่ ๒ คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) เห็นว่า สมควรแยกการพิจารณาปัญหาดังกล่าวเป็นสองกรณี คือ กรณีที่มูลภัณฑ์กันชนหยุดดำเนินการ และกรณีที่มูลภัณฑ์กันชนเลิกดำเนินการ

กรณีที่มูลภัณฑ์กันชนหยุดดำเนินการ คือ มูลภัณฑ์กันชนยังคงมีอยู่ แต่ไม่ดำเนินการชั่วคราว นั้น เห็นว่า การเรียกเก็บแร่หรือเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมืองตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง^๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ นั้น เป็นการเรียกเก็บเพื่อส่งเข้ามูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศ ฉะนั้น ตราบเท่าที่ยังมีมูลภัณฑ์กันชนอยู่ ถึงแม้มูลภัณฑ์กันชนจะไม่ดำเนินการชั่วคราวอธิบดีกรมทรัพยากรธรณีย่อมมีอำนาจเรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมือง ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองหรือซื้อแร่หลังจากมูลภัณฑ์กันชนหยุดดำเนินการแล้วได้ เพราะวัตถุประสงค์ของการเรียกเก็บเงินแทนแรื่อดังกล่าวก็เพื่อปฏิบัติตามความผูกพันของประเทศไทยที่ต้องส่งเงินแทนแร่เข้ามูลภัณฑ์กันชน การที่มูลภัณฑ์กันชนไม่ดำเนินการเพียงชั่วคราวนั้น ไม่มีผลกระทบต่อความผูกพันที่จะต้องส่งเงินแทนแร่เข้ามูลภัณฑ์กันชนแต่อย่างใด เพราะมูลภัณฑ์กันชนยังคงมีอยู่และอาจเริ่มดำเนินการใหม่ในภายหลังได้

สำหรับกรณีที่มูลภัณฑ์กันชนเลิกดำเนินการ คือ มูลภัณฑ์กันชนเลิกกิจการไม่ดำเนินการอีกตลอดไป นั้น เห็นว่า อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง^๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมแร่ดีบุก พ.ศ. ๒๕๑๔ เรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมือง ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองหรือซื้อแร่หลังจากมูลภัณฑ์กันชนเลิกดำเนินการแล้วได้ เพราะวัตถุประสงค์ของการเรียกเก็บเงินแทนแร่ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง^๗ ก็เพื่อปฏิบัติตามความผูกพันของประเทศไทยที่ต้องส่งเงินเข้ามูลภัณฑ์กันชน เมื่อไม่มีมูลภัณฑ์กันชนเสียแล้วความผูกพันดังกล่าวย่อมสิ้นสุดลง อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีจึงไม่มีสิทธิที่จะ

^๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

เรียกเก็บเงินแทนแร่จากผู้ทำเหมืองและผู้ซื้อแร่ซึ่งมิได้ซื้อจากผู้ทำเหมือง ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำเหมืองหรือซื้อแร่หลังจากมูลกัตกันชนเลิกดำเนินการแล้วได้

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๒๙